

PAILIN

เพราะ
คนตาย
ไม่ได้เห็น...
คนเป็น
ต้องรีบอ่าน
บัวอุษา

เป็นหนังสืออภิล่ม

ก็จะทำให้คุณเข้าใจชีวิตมากขึ้น

เพราะ
คนตาย
ไม่ได้เห็น...
คนเป็น
ต้องรีบอ่าน

บัวอุษา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

บัวอุษา.

เพราะคนตายไม่ได้เห็น...คนเป็นต้องรีบอ่าน.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2554.
176 หน้า.

1. ความตาย--แง่ศาสนา. 2. จิตวิญญาณ. I. ชื่อเรื่อง.

294.3123

ISBN 978-616-7521-37-4

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ
พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
วังไพร สีสังข์
ภาคีขวัญวิทย์ ไชยสุรยศพร
สุริรัตน์ เขินหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา
ศักดิ์ชัย บางมด ศศิธร ดิษฐเจริญ
keyative111@gmail.com
keyative111@gmail.com
แอล.ที.เพรส

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.paillinbooknet.com E-mail : info@paillinbooknet.com

ISBN 978-616-7521-37-4

9 786167 521374

ราคา 150 บาท

หากผู้อ่านพบหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใดที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษ
สลับกัน หน้าหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดี
รับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือมาที่
บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2540 1919 ต่อ 1233

ความตาย
สังธรรมจริง
ที่ไม่มีมนุษย์หน้าไหน
หลีกหนีได้พ้น

เพราะความตายนี้แหละ
ที่ทำให้มนุษย์รู้ว่า
ต้องศึกษาเรื่องของชีวิตว่า
มีวัฏจักรอะไรบ้าง
และเป็นที่รู้ว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย
ล้วนเป็นอนิจจัง

คำแนะนำนักพิมพ์

เพราะคนตายไม่ได้เห็น...คนเป็นต้องรีบอ่าน
นั่นเป็นเพราะว่า คนตายไปแล้วไม่สามารถรับรู้อะไรได้อีก จึงต้อง
เสาะแสวงหาความรู้ใส่ตัว

ความตาย ไม่มีใครหลีกเลี่ยง **เพราะนี่คือสัจธรรมความจริง** มีหลายคนที่ทำใจยอมรับ และปลงได้ คนเหล่านี้เป็นคนมีสติ
สัมปชัญญะที่ดี พิจารณาไตร่ตรองไว้ดีแล้ว

ฉะนั้น ตอนนี้อย่างเป็นมนุษย์อยู่ยังสามารถรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้
ก็ให้รีบหามุมมองที่เกี่ยวกับความตายมาศึกษา ค้นคว้าเอาไว้ เพื่อ
เอาไปใช้ในชีวิตหลังความตายได้

**ปรารภนาถิ
บรรณาธิการ**

คำนำ

ความตาย เป็นคำที่ให้ความรู้สึกเลวร้ายสำหรับคนปกติทั่วไป แต่มนุษย์ทุกคนต้องได้พบอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นใคร และการรู้จักกับความตายอย่างถ่องแท้ไว้ล่วงหน้า จะทำให้วันที่ความตายมาถึง เป็นสิ่งที่เราพร้อมแล้ว หนังสือเล่มนี้เป็นสื่อที่บอกกล่าวว่า ใครเคยกลัวตาย อ่านแล้วจะรู้ว่าความตายไม่น่ากลัว ในขณะที่คนที่กลัวไม่กลัวตาย อาจนึกไม่ถึงว่าความตายน่ากลัวกว่าที่คิด แต่ในที่สุดทุกคนจะเข้าใจ ทำใจ ยอมต้อนรับความตายด้วยความยินดี และเนื่องจากมีผู้อ่านหลายท่านซึ่งสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก ต้องจากพรากกันเพราะความตาย ผู้เขียนรับรู้ได้ถึงความรู้สึกโศกเศร้า เสียใจ ยังทำใจไม่ได้ ด้วยอาวรณถึงผู้ที่จากไป จึงเป็นแรงบันดาลใจอีกเหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้อยากเขียนหนังสือเล่มนี้ เพื่อปลอบใจผู้สูญเสีย

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเกิดประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อย บุญกุศลที่เกิดจากการนำรายได้ส่วนหนึ่งของหนังสือบริจาค ผู้เขียนขออุทิศให้กับผู้ล่วงลับทุกท่าน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือทุกท่าน ให้ได้รับอานิสงส์จากการที่หนังสือได้ช่วยคลายทุกข์ให้กับผู้อื่น

บัวอุษา

สารบัญ

บทที่ 1	ทำความเข้าใจกับความตาย	9
บทที่ 2	ซาก	23
บทที่ 3	พินคินซีพ	39
บทที่ 4	การใช้ชีวิตหลังความตาย	59
บทที่ 5	ระลึกถึงความตาย	117
บทที่ 6	ล้อเล่นกับความตาย	129
บทที่ 7	มาเตรียมตัวตายกันเถอะ	139
บทที่ 8	คนตายที่รัก	147
บทที่ 9	เตือนก่อนตาย	163

ความตายจึงน่ากลัว
สำหรับผู้ที่ทำกรรมไม่ดีไว้
ความตายไม่น่ากลัว
สำหรับผู้ที่ทำกรรมดีไว้

ทำความเข้าใจ กับความตาย

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย บัดนี้เราขอเตือนพวกเธอว่าสังขาร
ทั้งหลายมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา พวกเธอจะยัง
ความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด”

๑

ตายในความหมายทางการแพทย์ หมายถึงการหยุดทำงาน
ของร่างกาย สมอง และอวัยวะต่างๆ ถือเป็นการสิ้นสุดชีวิต จุดเวลา
ที่หัวใจหยุดเต้นคือ เวลามรณกรรม เมื่อสัญญาณชีพสุดท้ายสิ้นสุด
ลง

ต า ย

ในความหมายของศาสนา กล่าวถึงความตายไว้ซับซ้อนกว่า
นั้น

การตายที่แท้จริง คืออย่างไร

มรณกรรมของศาสนาพุทธนั้น พระพุทธเจ้าได้ทรงตรัสแยก
แยะภาวะตายไว้ว่า

“คือ ภาวะของความเคลื่อนไหว ความหายไป การแตกทำลาย การทำลายแห่งรูปนาม การทำกาละ การทิ้งซากไว้ การขาด แห่งชีวิต จากหมู่ของสัตว์ภูมิหนึ่งๆ การสิ้นสภาพจากการ เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งเพื่อการไปสู่ภพภูมิอื่นๆ เพื่อเป็นสัตว์อีก ชนิดหนึ่ง โดยมีกรรมที่ตนเองกระทำไว้เป็นเกณฑ์ตัดสินการ ไปเป็นสัตว์ชนิดใด”

ความตายในความหมายของพุทธศาสนา จึงเป็นความตาย ที่ไม่ใช่การสิ้นสุดชีวิต

ไม่สูญ

เป็นการทอดทิ้งซากเดิมที่ใช้อยู่ในโลกนี้

สัตว์ประเภทต่างๆ ที่พุทธศาสนา กล่าวไว้ว่าเป็นสภาพใหม่ที่ จะผุดเกิดขึ้นทันที หลังจากความตายในโลกนี้เกิดขึ้นกับบุคคลใด มิได้หมายถึงสัตว์เดรัจฉานทั้งหลายอันได้แก่ แมว หมา ไก่ ฯลฯ แต่ หมายถึง สัตว์ที่ยังอยู่ในวัฏจักรกรรมหรือในสังสารวัฏ คือ สัตว์นรก สัตว์เดรัจฉาน มนุษย์ เทวดา และพรหม

กล่าวโดยสรุป ลักษณะการตายของพุทธศาสนาคือการเปลี่ยน รูปแบบจากความเป็นสัตว์ของภพภูมิหนึ่งไปเป็นสัตว์อีกภพภูมิหนึ่ง

ความตายไม่ได้เป็นความสิ้นสุดของชีวิต

การเห็นชีวิตหลังความตายจากโลกนี้ด้วยความสามารถใน การฝึกจิตของพุทธศาสนิกชน ผู้มีสมาธิจิตจากการฝึกจิตจน

บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว จนรู้เห็นการจุติ การอุบัติขึ้นใหม่ของจิตวิญญาณ
หลังจากที่กายหมดสภาพแล้ว ย่อมทราบว่า ความตายไม่สิ้นสุด ไม่
สูญ ความตายเป็นผลจากการตัดสิ้นของกรรมที่กระทำระหว่างยังมีชีวิตอยู่ในโลก

ความตายจึงน่ากลัวสำหรับผู้ที่ทำกรรมไม่ดีไว้ ความตายไม่น่ากลัวสำหรับผู้ที่ทำกรรมดีไว้

พระพุทธเจ้าทรงรู้แจ้งด้วยพระสัมปญญาญาณจึงทรงมีพระ
เมตตา พยายามที่จะพรั่สอนวิถีทางที่เป็นมรรคผล เพื่อชนย้าย
สัตว์ทั้งมวลออกจากวงจรสงสารวัฏ เพื่อให้ความตายสิ้นสุดอย่าง
แท้จริง

ช่วงอายุคนเราที่เสี่ยงต่อการได้ตายมีโอกาสทุกวัย จากสถิติ
ที่มีผู้รวบรวมไว้

โอกาสของความน่าจะเป็นที่ความตายจะมาถึงใคร ถ้ายังไม่
ถึงความตายด้วยเหตุสุดวิสัยเสียก่อน เช่น อุบัติเหตุ การถูกฆ่าตาย
ฆ่าตัวตาย ฯลฯ มนุษย์ก็มีสิทธิ์จะตายตามอายุขัยได้ทุกวัยด้วยความ
เสื่อมตามวัยดังต่อไปนี้

ช่วงแรกเกิดถึงหนึ่งขวบ มีโอกาสตายจากโรคภัยไข้เจ็บที่เกี่ยวข้อง
กับระบบการย่อยอาหารประเภทไขมัน แป้งและโปรตีน เพราะ
ร่างกายยังย่อยไม่ได้ดี หรือย่อยไม่หมด รวมทั้งโรคเบาหวานจากการ
ทำงานผิดปกติของตับอ่อน

ช่วงอายุ 1-10 ขวบ มีโอกาสตายจากสาเหตุของโรคมะเร็งสมองและโรคไต

ช่วงอายุ 11-20 ปี โอกาสในการตายเกิดจากโรคที่เกี่ยวข้องกับปลายประสาทของสมองเสื่อม และจากอุบัติเหตุ ซึ่งถือเป็นสาเหตุการตายจำนวนมากที่สุดจากทุกช่วงวัย

ช่วงอายุ 21-30 ปี โอกาสในการตายเกิดจากโรคในลำไส้ เบาหวานและตับอ่อนทำงานผิดปกติ

ช่วงอายุ 31-40 ปี เป็นช่วงที่มีโอกาสตายจากโรคมะเร็ง ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากร่างกายเริ่มเสื่อมสภาพจึงทำให้ระบบการสร้างเซลล์ใหม่ของร่างกายมีการทำงานผิดปกติได้ รวมทั้งการได้รับสารพิษ สารเคมีปนเปื้อนจากสภาพแวดล้อม พลอยช่วยกระตุ้นทำให้เซลล์อวัยวะในร่างกายแบ่งตัวผิดปกติ กลายเป็นเนื้อร้ายแปลกปลอม

ช่วงอายุหลัง 41 ปีเป็นต้นไป คนเรามีโอกาสของความตายอยู่ทุกขณะ และเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะตายจากสาเหตุการตายทุกรูปแบบ

ความตายที่แท้จริง

ถ้ารู้จักความตาย จะไม่กลัวตาย

ความตายที่เป็นที่รู้จัก เป็นความเข้าใจของคนทั่วไป คือความตายตามกฎหมายชาติ หรือความตายของร่างกาย

ในทางพุทธศาสนา ถือว่าความตายยังไม่ใช่ความตายสุดท้าย เนื่องจากยังมีความเกิดอยู่

เพียงแค่เปลี่ยนไปยังภพใหม่เปลี่ยนสภาพเป็นสัตว์รูปแบบใหม่
ข้อดีของความเข้าใจว่า ความตายที่แท้จริงคืออะไร เมื่อรู้จัก
ความตายที่แท้จริง และรีบใช้เวลาให้มากที่สุดในการสร้างสรรค์แต่
สิ่งดีๆ ให้กับตนเอง ผู้อื่นและโลก การพิจารณาเห็นความตายได้

ความตายไม่น่ากลัวแล้ว

ความตายที่แท้จริง คือ การไม่เกิดอีก ไม่ต้องวนเวียนอยู่ใน
สังสารวัฏ ไม่ต้องเปลี่ยนสภาพเป็นสัตว์ชนิดใหม่ ไม่ติดความสุข ไม่
ทุกข์ หรือไม่ทั้งสุขและทุกข์ คือการเป็นอมตะ พุทธศาสนาเรียกว่า
นิพพาน

กฎธรรมชาติของสังขาร ความตายของร่างกายไม่มีใครหลีกเลี่ยง
หนีได้พ้น

ทุกคนต้องตาย

วิธีที่จะทำให้ไม่ตาย

ความตายประเภทหนึ่ง คือ ตายจากกิเลส

ความสุข ความทุกข์ ความไม่สุขไม่ทุกข์ เรียกว่าเวทนา ผู้ใด
หากไม่ยึดมั่น ถือมั่นกับเวทนา ทำให้เวทนาตาย เมื่อเวทนาตาย ผู้
นั้นจะเป็นอมตะ ไม่ตาย ไม่เกิดอีก

[หลุดพ้นจากเวทนาได้
ก็หนีพ้นความตายได้]

การไม่เกิดเวทนา หรือละลดจากเวทนาได้ อย่างน้อยก็ทำให้ไม่ต้องทรมานทรมาย กระเสือกกระสน เศร้า เสียใจ ร้อนรุ่ม กลุ้มใจ ที่จะต้องรอความตายมาเยือนในสักวัน

หากกลัวความตาย ต้องไม่หลงยึดติดอยู่กับเวทนา กล่าวคือ ไม่หลงเสพกับความสุข พิจารณาว่าทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลง ไม่จีรัง

การยึดติดความสุข ทำให้อาลัยอาวรณ์ ทำใจไม่ได้ กลัวความตายของร่างกายที่มาเยือน

การยึดติดอยู่กับความทุกข์ ทำให้เศร้าหมองจนไม่อาลัยอาวรณ์แต่เรียกร้องหาความตายของร่างกายให้มาหาก่อนเวลา ก่อนสิ้นสภาพการใช้งานตามอายุขัย ก่อนวัยอันควร

วิธีการทำให้เวทนาตาย

การจะไม่สุข ไม่ทุกข์หรือไม่ทั้งทุกข์และสุข หรือการทำให้เวทนาตาย ต้องฆ่ากิเลสให้ตายก่อน

กิเลส คือความหลง ความเห็นผิดไปจากกฎธรรมชาติจากความเป็นจริง

กิเลส คือเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ และยังเป็นตัวสร้างความทุกข์ให้เสียอีกด้วย

การจะกำจัดกิเลสซึ่งเป็นต้นตอให้เกิดเวทนา ซึ่งนำความตายที่ทุกข์ทรมานมาสู่เราเพราะทำให้ต้องวนเวียนอยู่ในสังสารวัฏจนความตายเป็นอมตะ ต้องกำจัดที่ต้นตอของกิเลสและมีฉันทิฐิ

ต้นตอของกิเลส คือความไม่รู้ เพราะความไม่รู้จึงทำให้หลงผิด ภาษาธรรมของพุทธศาสนา เรียกความไม่รู้ว่า อวิชชา

วิธีที่จะไม่ตายอีก คือการใช้ปัญญาที่บังเกิดโดยการปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระพุทธองค์ ปัญญาจะทำให้เรียนรู้ธรรมะตามความเป็นจริง เห็นถูก คิดถูก ทำถูก กิเลสและมีจลาจลจะถูกลบเลือนไป

ความเห็นที่ถูกต้อง เรียกว่าสัมมาทิฐิ

การมีวิชา คือการรู้แจ้งเห็นจริงในธรรมะ จะช่วยกำจัดกิเลสควบคุมอุปทานและทำให้เวทนาหมดสิ้น

ความตายอมตะ ที่เกิดจากเวทนา ซึ่งมีที่มาจากกิเลสก็จะดับสิ้นไป

ผู้นั้นจะเป็นผู้ไม่มีวันตาย ไม่มีวันเกิด เป็นอมตะตลอดไป

ในโลกยุคใหม่ มีความพยายามที่จะหาอายุวัฒนะหรือสิ่งใดๆ ที่ช่วยยืดวันเวลาการมาของความตาย ออกไปให้นานที่สุด ซึ่งสวนทางกลับมุมมองของศาสนาพุทธที่ไม่หวังว่าความตายจะมาถึงเมื่อใด

เพราะพร้อมเสมอทั้งก่อนตาย และหลังความตาย ความเห็นจริงได้ตามนี้เกิดจากความรู้ หรือวิชาตามหลักธรรมขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า

ความรู้แจ้ง เห็นตามความจริง เรียกว่า วิชา

ความรู้แจ้ง เห็นจริง หรือวิชา ในระดับสูงสุดของพระพุทธศาสนา แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

1. บุพเพนิวาสานุสติญาณ ความสามารถในการระลึกชาติในอดีตชาติที่ผ่านมา

หากรู้แจ้งเห็นจริง จนระลึกชาติได้ ผู้นั้นย่อมมองเห็นความเกิดในแต่ละครั้งหลังจากการตายนับครั้งไม่ถ้วนของตนเอง การจะเห็นได้มากหรือน้อย จำนวนกี่ครั้ง ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนวิชาประเภทนี้

2. จุตูปปาตญาณ ความสามารถในการรู้ที่มาของกำเนิด การจุติ การตาย และการเกิดใหม่อีกครั้งของสัตว์ในสังสารวัฏ

ผู้นั้นย่อมมองเห็นความตายของร่างกายในแต่ละครั้งจากการตายนับครั้งไม่ถ้วนของตนเอง การจะเห็นได้มากหรือน้อย จำนวนกี่ครั้ง ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนวิชาประเภทนี้

3. อาสวักขยญาณ คือความสามารถในการรู้จักทำอาสวะกิเลสให้จบสิ้น หากฝึกฝนจนสำเร็จวิชาขั้นนี้ จะไม่ต้องตายตลอดไป การที่จะมีวิชา ประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือสามประเภทนี้เป็นความสามารถที่สร้างได้ บรรลุได้ ถึงแม้จะไม่ใช่วิธีง่ายแต่ก็ไม่ใช่วิธีที่ยากเกินกำลังของศรัทธาที่มนุษย์ทุกคนจะเรียนรู้และสร้างความสามารถทางญาณเหล่านี้ให้เกิดขึ้นได้

หากมีความรู้แจ้งได้ ถึงระดับวิชาทั้งสามประการข้อสงสัยว่าความตายคืออะไร จะไม่ใช่ข้อสงสัยอีกต่อไป และจะเกิดการผกผันของความรู้สึก ดังนี้

2. พระพุทธเจ้าผู้เป็นเผ่าพันธุ์แห่งพระอาทิตย์ ทรงแสดงแล้วว่า ฐูปูมาด้วยกลุ่มฟองน้ำ เวทนาอุปมาด้วยฟองน้ำ สัญญาอุปมาด้วยพยับแดด สังขารอุปมาด้วยต้นกล้วย และวิญญาณอุปมาด้วยกล ภิกษุย่อมเพ่งพิจารณาเห็นเบญจขันธ์นั้นโดยแยบคายด้วยประการใดๆ เบญจขันธ์ย่อมปรากฏเป็นของว่าง เป็นของเปล่า ด้วยประการนั้นๆ

ก็การละธรรม 3 อย่าง อันพระพุทธเจ้าผู้มีปัญญาดังแผ่นดินปรารภกายนี้ ทรงแสดงแล้ว ท่านทั้งหลายจงดูรูปอันบุคคลทิ้งแล้วอายุ ใ่อุ่น และวิญญาณย่อมละกายนี้เมื่อใด เมื่อนั้น กายนี้อันเขาทอดทิ้งแล้ว ย่อมเป็นเหยื่อแห่งสัตว์อื่น หาเจตนามิได้ นอนทับถม แผ่นดินนี้เป็นความสืบทอดเช่นนี้ เป็นกลสำหรับหลอกลวงคนโง่

เบญจขันธ์เพียงดั่งว่าเพศธมาตผู้หนึ่ง เราบอกแล้ว สาระย่อมไม่มีในเบญจขันธ์นี้ ผู้มีความเพียรอันปรารภแล้ว มีสัมปชัญญะ มีสติ พึงทั้งหลาย กำลังตื่นนอนอยู่ในโลก

นรชนทั้งหลายผู้เลวทรามย่อมบ่นเพ้ออยู่ในปากมัจจุราชนรชนเหล่านั้น ยังไม่ปราศจากความอยากในภพและไม่ใช้ภพทั้งหลายเลย

มหาสุทิสสนชาตก ความว่า

สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ มีความเกิดขึ้นและเสื่อมไปเป็นธรรมดา เกิดขึ้นแล้ว ย่อมดับไป ความที่สังขารเหล่านั้นสงบระงับเป็นสุข

